

mand, der her har talt, det er den Mand, der i Fremtiden skal staa som den, paa hvis Ord man mere end paa nogen andens Ord skal kunne stole her i Landet, hvis det gaar, saaledes som de Herrer ønsker det og haaber det. Jeg skal ikke bruge stærke Ord i denne Forbindelse, jeg skal nøjes med at sige, at denne Udtalelse er lige saa uvederhæftig som den Benægtelse, det ærede Medlem i sin Tid fremsatte overfor mig paa et Vælgermøde ovre i Viborg Amt, og som jeg tidligere har omtalt her i Salen, lige saa uvederhæftig som det Angreb, hvorunder det ærede Medlem satte sit Ord i Pant for en Sigtelse, hvis Grundløshed blev klart belyst under den saakaldte Rangeringsdebat. Der er i Sandhed Grund til at lykønske det Parti, der fører denne Mand frem som sin Førstemand. Der er Grund til at lykønske det Land, der har Udsigt til at faa denne Mand til Statsminister, om det gaar efter de Herrer's Ønske.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa de amerikanske Statslaan. De har jo været drøftet adskillige Gange her i Rigsdagen, og jeg skal ikke sige meget derom. Det forekommer mig, at Kommissionens Beretning paa dette Punkt viser, at Finansministeren i noget højere Grad, end maaske ønskeligt var, har ladet sig paavirke af Glückstadt, og det forekommer mig, at det om Realisationen af Statslaanet oplyste bekræfter, hvad jeg for lang Tid siden har sagt her i Tinget: at der ingen Grund var til at beundre hverken dem, der skulde varetage den danske Stats Interesse, eller dem, der i denne Forbindelse har varetaget andre Interesser. Det, der er det interessante i dette Spørgsmaal, er jo, om det er sandsynligt, at en radikal Regering vilde have gjort det bedre. Ja, derom lader der sig jo slutte et og andet, naar man ser paa de Breve, der i sin Tid under Sagen mod Glückstadt blev fremlagt af Glückstadts Forsvarer, og som jeg maa gaa ud fra er rigtige — jeg kender dem jo kun fra Avisreferater, men jeg mindes ikke at have set, at de paa noget Sted er blevet afkræftet. Efter dette har jo den radikale Finansminister Hr. Brandes den 13. Maj 1920 skrevet til Glückstadt og rettet „en sidste Tak for det Utal af Tjenester, hvormed De lettede en brydsom Vej for mig i 5—6

Aar. Jeg skylder Dem overmaade meget mere, end jeg kan afbetale“. Det er jo en ganske kraftig Udtalelse. Og dernæst den 9. August 1922, altsaa efter Landmandsbankens første Rekonstruktion: „... et Haab om, at De ikke lader Dem paavirke af ondsindede Bestræbelser, der kan tænkes rettet imod Dem. De skal altid erindre, at De er og bliver den indsigtfuldeste, den videstskuende, den eneste store Financier, som Danmark ejer“. Derefter er det vel ikke usandsynligt, at Glückstadt vilde have haft *mindst* den samme Indflydelse under den radikale Regering, som han har haft under den nuværende. Der kunde jo i øvrigt fremføres mere, men jeg skal ikke spille Tiden, dette maa være tilstrækkeligt.

Af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser var i øvrigt den den eneste bemærkelsesværdige, som lød omtrent saaledes, at den borgerlige Presse er for indbildsk, naar den tror, at nogen vil lave Ministerstorm paa dette Tidspunkt, og derefter fortsætter det ærede Medlem med nogle overordentlig smagfulde Vendinger om en Plimsoller, som man ikke vil ofre et Skud Krudt paa. Dette var jo lige i Begyndelsen af Talen, og derefter fyrede det ærede Medlem saa løs i et Par Timer, men det skal indrømmes, at der var ikke skarpt, for det var, om jeg saa maa sige, med løst Krudt, der blev skudt, og hele denne Kanonade kan vel kun tænkes at have haft den Betydning at kildre Ørene paa ærede socialdemokratiske Vælgere, som er vante til at høre Kanonerne tordne, naar det ærede Medlem Hr. Stauning staar paa denne Talerstol. Det ærede Medlem talte ved den Lejlighed om, at Plimsollen synker. Ja, det sker jo, men der er andre Ting, der synker hurtigere. Det kunde man ikke lade være at tænke paa, naar man sad dernede og hørte paa det ærede Medlem: En Ballon, af hvilken Gassen gaar, synker med Lynets Hast! Men i øvrigt, hvad vil denne Udtalelse sige? Den vil sige, at det danske Socialdemokrati, Landets næststørste, Landets stadig sejrende Parti, ikke tør gøre en positiv Indsats i den Situation, hvori vi er nu. De fremkalder en Debat, og denne Debat skal dreje sig om Bankkommissionens Beretning, om Valutamisøren, om